ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΝΤΑΙ...

Ὁ Μπάρμπα - Λιᾶς

«Τὸν καημένο τὸν Μπάρμπα—Λιᾶ...»

Μ' αὐτὰ τὰ λόγια δεχθήκαμε ὅλοι, στερεότυπα, τὸ ἄγγελμα. Καὶ δεν ἦταν λόγια τυπικά, ποὺ ἐπαναλαμβάνονται σὲ κάθε θάνατο. Ἀνάβλυσαν ἀπὸ τὴν καρδιὰ ὅλων, ὅπου ἦταν θρονιασμένος κατακτητὴς ὁ Ἡλίας Δημόπουλος, μὲ τὴ δύναμι τῆς ἀγαθῆς ψυχῆς του...

Τὸν καημένο τὸν Μπάρμπα—Λιᾶ... Τόσο ἀγαπητὸς μᾶς ἦταν καὶ τόσο αἰσθανόμαστε τὴν παρουσία του, ποὺ νοιώθουμε νὰ ἔφυγε ἀπὸ τὸν κόσμο μας μιὰ μορφὴ ποὺ σκορποῦσε, μὲ τὴν μειλιχιότητα καὶ τὴν ἐπιείκειά της, μετριοπάθεια, συνεννόησι, φιλία, ἀγάπη. Ὁ Ἡλίας Δημόπουλος δὲν ἦταν πιά, μονάχα, ὁ τοπικὸς πρύτανις τῆς δημοσιογραφίας, μὰ ἦταν ἕνα ζωντανὸ παράδειγμα ἀρετῆς, ἀνθρωπισμοῦ, εὐθύνης...

Τόση πραότητα ποὺ εἶχε σφραγίσει τὴ μορφή του, πρέπει νὰ τὴν ζυγίση κανεὶς μὲ τὰ φορτία ποὺ σήκωσε στὴ ζωή του καὶ πάντα ἐσήκωνε μέχρι τὴν ὕστερη πνοή του. Στάθηκε ἕνας ἀγωνιστὴς ποὺ ἡ ζωὴ τὸν εἶχε κουράσει, μιὰ ἀπὸ δυσκολία καὶ μιὰ ἀπὸ ἰδιοσυγκρασία, μὰ δὲν τὸν ἐλύγισε ποτέ. Αὐτὸν τὸν κόσμο τὸν ἔβλεπε σὰν στίβο δοκιμασιῶν καὶ εἶχε πάντα στὴν ἄκρη τῶν χειλιῶν του ἕνα πικρὸ παράπονο γιὰ ὅσα τύχαιναν στὸ δρόμο του, χωρὶς ὅμως νὰ λιγοψυχάη.

Ἴσως ἕνας ἄλλος χαρακτήρας δὲν θὰ ἔφερε τόσες ρυτίδες στὰ 59 χρόνια του καὶ δὲν θὰ ἔπεφτε, ἀλλὰ ὁ Μπάρμπα—Λιᾶς συνήθιζε νὰ βλέπη τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἄσχημη ὄψι της καὶ εἶναι τόσο ἄσχημη, ἂν καλοσκεφθῆ κανεὶς πῶς οἱ ἄνθρωποι φέρνονται στοὺς ἀνθρώπους...

Ὁ ἴδιος ἐσκόρπιζε πρὸς ὅλους τὴν καλωσύνη τῆς ψυχῆς του. Δὲν ὑπάρχει ἄνθρωπος νὰ πῆ ὅτι τοῦ εἶχε θυμώσει ὁ Ἡλίας Δημόπουλος. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι, καμμιὰ φορά, θυμώναμε μαζί του, γιατὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐγκρίνη τὴν διαίρεσι τῶν συναδέλφων σὲ ὁμάδες. Ὅταν εἴμαστε νέοι—ἀλλοίμονο, μᾶς παρχιδίδει τώρα τὴν θλιβερὴ σκυτάλη τῆς ἀρχαιότητος—εἴχαμε ἀνάμεσά μας τὴν ἄμιλλα καὶ τὸν ἀνταγωνισμό, ποὺ παρακολουθοῦν τοὺς ζωντανοὺς ὀργανισμοὺς στὰ πρῶτα τους βήματα, μὰ ὁ Μπάρμπα—Λιᾶς δὲν ἐνοιοῦσε νὰ ταχθῆ μὲ καμμιὰ ὁμάδα. Γιὰ ν' ἀστειευτοῦμε κάποτε, πρὶν ἀπὸ 25 περίπου, δυστυχῶς, χρόνια, ὁ σημερινὸς πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν καὶ ὁ ὑπογραφόμενος, πήγαμε καὶ τοῦ εἴπαμε ὅτι ἔπρεπε, σ' ἕναν ἀγῶνα μεταξὺ τῶν ἀνταποκριτῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων, νὰ ταχθῆ «μὲ μᾶς ἢ μὲ τοὺς ἄλλους». «Μὲ ὅλους σας εἶμαι» ἦταν ἡ ἀπάντησίς του. «Ἐγὼ δὲν σᾶς ξεχωρίζω ἀπὸ συναδέλφους καὶ ἂν θέλετε ἀφῆστε με ἔξω ἀπὸ τὴν μάχη σας». Κι' ὅταν ἐμεῖς ἐπεμέναμε καὶ τοῦ εἴπαμε ὅτι ὅποιος δὲν εἶναι μαζί μας, θὰ πῆ πῶς εἶναι ἐναντίον μας, μὲ ὅλες τὶς συνέπειες, εἶπε μόνον αὐτὲς τὶς λέξεις: «Ἐγὼ σᾶς ἀπήντησα. Σεῖς κάμετε ὅπως σᾶς φωτίση ὁ Γεραμπῆς». Καί, φυσικά, ἀφήσαμε τὸν Μπάρμπα—Λιᾶ οὐδέτερο, ὅπως ἔμεινε γιὰ ὅλη τὴ ζωή του οὐδέτερος σὲ κάθε ἀντίθεσι, καὶ συμφιλωτής, ὥστε νὰ κερδίση τὴ γενικὴ καὶ ἀμέριστη συμπάθεια καὶ ἐκτίμησι.

Αὐτὸν τὸν χαρακτῆρα τὸν εἶχε σφυρηλατήσει στὴ ζωὴ μὲ τὴ φωτιὰ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ποὺ τὸν ἐφλόγιζε ὁλόκληρον. Ὁ Ἡλίας Δημόπουλος ἦταν σὰν ἕνας Παπαδιαμάντη τῆς Πατρινῆς δημοσιογραφίας, μὲ τὸ ἴδιο, καθὼς ὁ Σκιαθίτης, ἅγιος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων, πάθος: τὴν ψαλτική. Στὰ πρῶτα χρόνια τῆς σταδιοδρομίας του ἦταν μόνιμος ψάλτης σὲ Πατρινὸ ἐκκλησάκι καὶ δὲν ἀπαξίωνε νὰ ἐκπληρώνη τὰ καθήκοντά του σὲ κάθε περίσταση χαρούμενη ἢ καὶ λυπητερή. Γι' αὐτὸ καὶ τὴν δημοσιογρα-

φία τὴν ἔβλεπε λιγώτερο σὰν ἔπαλξι μάχης καὶ περισσότερο σὰν ἄμβωνα.

Ἀγαθὸς, ἄκακος, μετριοπαθής, συντηρητικός, προσπαθοῦσε νὰ δώση τὸν τόνο του στὶς ἐφημερίδες ποὺ εἶχαν μισθώσει τὶς ὑπηρεσίες του. Αὐτὴ του ἡ τακτικὴ εἶχε τὴν πηγή της σὲ μιὰ φιλοσοφικὴ ἀντίληψι γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ποὺ ὅλα περνοῦν καὶ ὅλα ἀλλάζουν. Ἐπίστευε πὼς μόνον ἡ καλωσύνη ἀξίζει καὶ τὴν εἶχε γιὰ ὁδηγό του.

Ποτὲ του δὲν ἔνοιωσε τὶς δοκιμασίες ποὺ ἔκαμαν σὲ μᾶς οἱ παλαιότεροι καὶ κάμαμε μεῖς στοὺς νεώτερους, ὅπως γίνεται καὶ στὶς στρατιωτικὲς σχολές, γιὰ νὰ «τροχίζη» τὸ μυαλό. Αὐτὸς ἤξερε μόνο νὰ βοηθάη κάθε καινούργιον. Κι' ὅταν ἔβλεπε πὼς εἶχε κάποια ἀξία, παραμέριζε γιὰ νὰ περάση καὶ ν' ἀνεβῆ.

Τὰ τελευταῖα χρόνια πολὺ πικράθηκε. Ἔδωσε στὴν κοινωνία μας ἕνα γυιό, ποὺ ἄξια κρατάει τὸν πυρσὸ τῆς δημοτικῆς μας βιβλιοθήκης καὶ μιὰ κοπέλλα, ποὺ διδάσκει τὴν θρησκεία μας στὴ νεολαία τῶν γυμνασίων, μὰ εἶχε ἀκόμη πολλὲς ὑποχρεώσεις κι' οἱ περιστάσεις εἶχαν γίνει βαρύτερες παρὰ ποτέ. Κάποια φορὰ τὸν εἶχε πιάσει ἡ ἀνησυχία τῆς ἀνεργίας καὶ μὲ ρώτησε ἂν θὰ βρισκόταν γι' αὐτὸν καμμιὰ καρέκλα στὴν «Ἡμέρα». Καὶ βέβαια θὰ βρισκόταν πάντα. Καὶ κάθε φορὰ ποὺ ἀντιμώναμε, ρωτοῦσε: «Ἐκείνη ἡ καρέκλα ὑπάρχει πάντα;». Καὶ βέβαια ὑπῆρχε. Τώρα πιὰ δὲν ὑπάρχει...Δὲν θὰ τὸν περιμένουμε... Αὐτὸς θὰ μᾶς περιμένη... Ἀλλά, ποιὸς ξέρει ἂν θὰ τὸν ἀντιμώσουμε. Αὐτὸς θὰ εἶναι ἐν σκηναῖς δικαίων...

Στὸ καλό, ἀγαπημένε μας Μπάρμπα—Λιᾶ... Τύχη κακὴ ἐμπόδισε τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὸ μέτωπο ἑνὸς ἀγωνιστὴ τοῦ καλοῦ. Δέξου, πάνω στὸ νεοσκαμμένο τάφο σου, τὰ λίγα αὐτὰ ταπεινὰ λουλούδια τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης γιὰ ὅσα μᾶς ἐδίδαξες στὴ ζωὴ μὲ τὸ παράδειγμά σου καὶ ὅσα θὰ ἐξακολουθήσης νὰ μᾶς διδάσκης μὲ τὴν ἀνάμνησί σου. Στὸ καλό, καλέ μας Μπάρμπα—Λιᾶ...

ΧΡ. ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΕΣ

Η ΤΡΕΛΛΑ ΕΝΟΣ ΓΝΩΣΤΙΚΟΥ

Ἀναδουλειὲς θάχουν οἱ κ.κ. ψυχίατροι στὴ πρωτεύουσα. Παρ' ὅλον ποὺ ἡ ἐποχή μας μὲ τὶς σπουδαῖες πνευματικές της κατακτήσεις ἔφερε τὸν ἄνθρωπο πλησιέστερα πρὸς τὴν τρέλλα, ἐν τούτοις φαίνεται πὼς ὅλο καὶ λιγοστεύουν οἱ τρελλοὶ ποὺ ζητᾶν νὰ θεραπευθοῦν μὲ τὴ βοήθεια τῆς Ἐπιστήμης. Ἴσως γιατὶ ἀνάμεσα στὸν ἄλλο κόσμο νὰ βολεύωνται καλύτερα οἱ λόξα τους νὰ περνᾶ ἀπαρατήρητη μέσα στὶς τόσες ἄλλες λόξες, ἴσως καὶ νάχασαν τὴν ἐμπιστοσύνη τους στοὺς γιατρούς.

Ἀλλοιῶς δὲν ἐξηγεῖται τὸ τολμηρὸ διάβημα κάποιου διευθυντοῦ νευρολογικῆς κλινικῆς στὴν Ἀθήνα ποὺ βοηθούμενος ἀπὸ δύο νοσοκόμους του πῆγε καὶ ξεσήκωσε ἀπ' τὸ σπίτι του τὸν ἐφοριακὸ ὑπάλληλο κ. Ι. Κούγιαν γιὰ νὰ τὸν μεταφέρη διὰ βίας στὴ κλινική του καὶ νὰ τὸν ὑποβάλη σὲ θεραπεία, παρ' ὅλον ποὺ ὁ ἄνθρωπος τἄχε τετρακόσια τὰ μυαλά του. Μιὰ τέτοια γκαγκστερικὴ ἀπαγωγὴ μπορεῖ βέβαια στὴν Ἀμερικὴ νὰ μὴ ἔκανε ἐντύπωσι γιατὶ ἐκεῖ ὁ γκαγκστερισμὸς δὲν εἶναι πρᾶγμα ἀσυνήθιστο, στὸ τόπο μας ὅμως ἔχει κάποια πρωτοτυπία καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περάση ἀσχολίαστη.

Ἀπ' τὴν εἰδησεογραφία τῶν ἐφημερίδων πληροφορούμεθα πὼς ὁ ἀπαχθεὶς ἔπεσε θῦμα τῆς ἰδίας τῆς συζύγου του γιὰ τὸ λόγο ὅτι ἠρνεῖτο νὰ τῆς δώση τὸ διαζύγιο ποὺ τοῦ ζητοῦσε. Κι' ἐδῶ εἶναι τώρα ποὺ μπερδεύονται λίγο τὰ πράγματα κι' ἀρχίζουν νὰ δικαιώνουν κάπως καὶ τὸν κ. Διευθυντὴ τῆς κλινικῆς ποὺ φαίνεται πὼς σ' αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἄρνησι στηρίχθηκε γιὰ ν' ἀμφιβάλη γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ κ. Κούγια. Γιατί, ὅπως μᾶς εἶναι γνωστό, ἕως τώρα ἡ ἄρνησις γιὰ τὴ λύσι τοῦ γάμου ἦταν ἀποκλειστικὸ ὅπλο στὰ χέρια τῶν γυναικῶν, τόσο ποὺ στὴ Κρήτη οἱ σύζυγοι καὶ σύλλογο ἀκόμα ἔκαμαν γιὰ τὴν ἐξουδετέρωσί του.

Πῶς τώρα ὁ εὐλογημένος κ. Κούγιας ζήτησε νὰ φέρη ἐξαίρεσι σ' αὐτὸν τὸν κανόνα εἶναι ἕνα πρᾶγμα δυσεξήγητο. Ἕνα πρᾶγμα ὅμως ποὺ ἔφερε σὲ σκέψεις καὶ σ' ὑποψίες καὶ τὸ ψυχίατρο, ποὺ ὁμολογουμένως θὰ βρέθηκε σὲ πολὺ δύσκολη θέσι. Ἀπ' τὴ μιὰ μεριὰ εἶχε μπροστά του ἕνα ὁλόκληρο κόσμο παντρεμένων ποὺ ὑποφέρει καὶ δυστυχεῖ ἀπ' αὐτὸ τὸ γυναικεῖο «ὄχι» καὶ ποὺ τὸ δίκηο του ἔφθασε νὰ συζητῆται καὶ στὴ Βουλὴ ἀκόμα, κι' ἀπ' τὴν ἄλλη εἶχε τὸν ἕνα, τὸν μοναδικό, μὲ τὸ δικό του ἀντίκιο «ὄχι». Τί θέλατε νὰ κάμη; ψυχίατρος ἦταν, δὲν ἦταν κοινωνιολόγος, καὶ τὸ συμπέρασμά του ἐπάνω στὴν ἐπιστήμη του τὸ στήριξε.

Δὲν εἶναι δυνατόν, θὰ σκέφθηκε, νὰ παραλογίζωνται καὶ νὰ μὴ ξέρουν τὶ ζητᾶν οἱ πολλοὶ καὶ νᾶναι στὰ συγκαλά του αὐτὸς ὁ ἕνας.

Ἔβγαλε λοιπὸν κι' αὐτὸς τρελλὸ τὸν ἕνα, τὸν κ. Κούγια, κι' ἔγινε ὅ,τι ἔγινε.

ΑΙΜΟΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ

ΨΗΦΙΣΜΑ

—Τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Πάτραις Καλαβρυτινῶν

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῶν ἐν Πάτραις Καλαβρυτινῶν συνελθὸν ἐκτάκτως ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ θανάτου τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου καὶ μέλους τοῦ Συλλόγου μας

ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΑΛΤΣΑ
Δικηγόρου

ἀπεφάσισε τὰ κάτωθι:

1) Νὰ ἀκολουθήση τὴν κηδείαν τοῦ μεταστάντος.

2) Νὰ ἐκφρασθῶσι τὰ συλλυπητήρια εἰς τὴν οἰκογένειαν.

3) Νὰ κατατεθῶσιν ἀντὶ στεφάνου δρ. 200 εἰς ἄπορον οἰκογένειαν.

4) Νὰ δημοσιευθῆ τὸ παρὸν εἰς ἐκδιδομένας ἐφημερίδας ἐνταῦθα.

Πάτραι τῇ 9 Μαΐου 1957

Ὁ Πρόεδρος
Ἀλ. Σακελλαρόπουλος

Ὁ Γραμματεὺς
Α. Σταματόπουλος

ΔΗΜΟΣ ΠΑΤΡΕΩΝ

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΙΣ ΚΤΗΝΩΝ

Ὑπομιμνήσκοντες προγενεστέραν ἀνακοίνωσίν μας, γνωρίζομεν ὅτι ἡ ἀπογραφὴ κτηνῶν, τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Πατρέων ὡς καὶ τῶν τοιούτων τῶν Συνοικισμῶν, θέλει διενεργηθῆ τὴν 14, 15 καὶ 17 Μαΐου ἐ. ἔ.

Ὥρα ἐνάρξεως ἐπιθεωρήσεως 7.30 π. μ. εἰς κτῆμα Δαμίρη πλησίον κέντρου «Δροσιᾶ».

(Ἐκ τοῦ Δημαρχείου)

ΙΑΤΡΟΣ
Δ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Εἰδικὸς Δερματολόγος
ΡΙΖΙΚΗ ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΔΙ' ΑΚΤΙΝΩΝ:
Ἀγγειωμάτων, Ἐπιθηλιωμάτων (Μούρων) Τριχοφύτων, Κασίδας, Περιονύξεων
ΚΙΡΣΟΙ ΑΝΕΥ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΩΣ
Ἀποτριχώσεις
ΕΡΜΟΥ-ΚΑΝΑΚΑΡΗ 118 ΤΗΛ. 30-61

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΑΕΡΙΟΩΘΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΕΡΙΠΤΑΤΑΙ ΤΗΣ ΣΕΛΗΝΗΣ

Εὑρισκόμενος εἰς μίαν βάσιν τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀεροπορίας εἰς τὴν Καλιφόρνιαν, ὁ φωτορεπόρτερ Τζὼν Μπράϊσον, ἐτοιμάζετο νὰ «τραβήξη» μίαν φωτογραφίαν τῆς σελήνης μὲ τὴν φωτογραφικήν του μηχανήν, ἡ ὁποία ἦτο ἐφωδιασμένη μὲ τηλεσκοπικὸ φακό. Τὴν στιγμὴν ὅμως ἐκείνην, τῆς βάσεως ὑπερίπτατο ἕνα ἀεριωθούμενον, στὶς πτέρυγες τοῦ ὁποίου ἀντανακλοῦσαν αἱ ἀκτῖνες τοῦ πρὸ ὀλίγου ἐξαφανισθέντος ὄπισθεν τοῦ ὁρίζοντος ἡλίου. Ὅταν ὁ Μπράϊσον ἐνεφάνισε τὴν πλάκα ἐπαρουσιάσθη ἡ ἀνωτέρω φωτογραφία, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὸ ἀεριοωθούμενον «ὑπερίπτάμενον τῆς Σελήνης».

ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΙΣ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΟΙ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΟΙ ΤΩΝ ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

Η ΑΒΑΣΙΜΟΣ ΘΕΩΡΙΑ ΤΟΥ «ΚΕΝΟΥ»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

μυρίων ἀνθρώπων. Αὐτὸς ὁ χῶρος λέγεται κενόν. Πόση εἰρωνία, πόση ἄγνοια τῆς πραγματικότητος ἢ πλαστογραφία τῆς πραγματικότητος! Δὲν ὑπάρχει κενὸν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν κύριοι. Ἐδῶ ὑπάρχει ἕνας χῶρος γεμᾶτος, γεμᾶτος ἀπὸ τὰς πλέον ἐπικινδύνους ἐκρηκτικὰς ὕλας. Ἂν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐπιτύχουν, αὐτὸ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς ἕνα θαῦμα...».

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κενὸν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Ἡ θεωρία εἶναι καθαρὴ ἐπινόησις καὶ ἀσφαλῶς ὁ Πρόεδρος Ἀϊζενχάουερ θὰ εἶναι ἐνήμερος τοῦ ἀβασίμου τῆς θεωρίας του.

Ὁ ὑποψήφιος διὰ τὴν προεδρίαν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν διὰ τὸ δημοκρατικὸν κόμμα κ. Στήβενοον ἀπέτυχε βεβαίως νὰ νικήση εἰς τὰς προσφάτους ἐκλογὰς ἀλλὰ αὐτὸ δὲν μειώνει τὴν συγκρότησίν του ὡς ἀνθρώπου, βλέποντας καθαρὰ τὰ πράγματα. Ὁ ἴδιος ἔχει ἐπισκεφθῆ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ ἔχει μελετήσει τὴν ἐκεῖ κατάστασιν. Γνωρίζει καταστάσεις, πράγματα, πρόσωπα, ἀσθενείας. Εἶπε λοιπὸν τὰ ἐξῆς σοφὰ λόγια.

—Ἀντιλαμβάνομαι τὴν ἀνάγκην τοῦ προέδρου καὶ τῆς κυβερνήσεως νὰ ἐφεύρουν μίαν πειστικὴν δικαιολογίαν προκειμένου νὰ ἐπιτύχουν τὴν συμπαράστασιν τοῦ λαοῦ εἰς τὸ σχέδιόν των διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολήν. Γνωρίζουν ὅτι ὁ ἀμερικανικὸς λαὸς ἀπέκτησε μίαν συνείδησιν εὐρυτέραν τῶν ἐθνικῶν ὁρίων εἰς τὴν κρίσιν τῶν παγκοσμίων προβλημάτων καὶ ὅτι ὑπερηφάνως ὑποβάλλεται εἰς τὰς στερήσεις διὰ νὰ ἀποκτήση ἢ νὰ κρατήση τὴν παγκόσμιον ἡγεσίαν. Ἡ θεωρία τοῦ κενοῦ ἦτο ἀσφαλῶς μία εὐφυὴς ἐπινόησις. Ἐλπίζω ὅτι ἡ κυβέρνησίς μας δὲν θὰ πιστεύη εἰς τὴν θεωρίαν αὐτήν. Τὸ κενὸν καλύπτεται μὲ εὐκολίαν ἀπὸ τὴν ὕλην ἡ ὁποία κινεῖται πρὸς τὴν πρὸς κάλυψίν του, αὐτὸ λέγει ἡ χημεία καὶ ἡ φυσική.

Εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν ὅμως δὲν ὑπάρχει κενόν. Ὑπάρχει ἕνας τρομακτικὸς «Γόρδιος Δεσμός», τὸν ὁποῖον θὰ χρειασθῆ νὰ λύσωμεν ἢ νὰ κόψωμεν. Νὰ τὸν λύσωμεν θὰ εἶναι τιτανικὴ προσπάθεια, νὰ τὸν κόψωμεν θὰ εἶναι δραματικῶς ἐπικίνδυνον ἐγχείρημα. Τώρα ποὺ ἐπετύχατε τὴν ἔγκρισιν τοῦ δόγματος, ἐγκαταλείψατε τὴν θεωρίαν τοῦ κενοῦ, διότι θὰ σᾶς κάμῃ κακόν. Τοποθετήσατε τὸ πρόβλημα ἐπὶ τῆς πραγματικῆς του βάσεως, διὰ νὰ ἐπιτύχετε ἢ τοὐλάχιστον διὰ νὰ μὴ σημειώσετε τραγικὴν ἀποτυχίαν.....»

Ἔτσι ἔκρινε τὴν θεωρίαν τοῦ κενοῦ ὁ κ. Στήβενσον.

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ: Ἡ γνώμη τοῦ Νασέρ.

ΣΤΕΦ. Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
Ὁδὸς Ἰωνίας 100
ΠΑΤΡΑΙ
Πρόληψις καὶ θεραπεία καρδιοπαθειῶν, ριζικὴ θεραπεία βρογχικοῦ ἀσθματος, βρογχικῶν, νεφρολιθιάσεων, ἀρθριτικῶν, ἐπιληψίας

ΙΑΤΡΟΣ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΚΤΙΝΕΣ Χ.
ΚΑΡΔΙΟΓΡΑΦΟΣ
(Νεωτάτου τύπου πρὸς διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων)
Δέχεται Κανακάρη 157
τηλέφ. 20—86
ΠΑΤΡΑΙ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΗΜΕΡΑ

Μαθήματα μελισσοκομίας εἰς τὴν Γεωργικὴν Σχολήν

Ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς τὸ Πρακτικὸν Γεωργικὸν Σχολεῖον Πατρῶν θὰ λειτουργήσῃ Σχολεῖον Βραχείας Ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν μελισσοκομίαν κατὰ τὸν προσεχῆ μῆνα Ἰούλιον μὴ καθορισθείσης εἰσέτι ἀκριβῶς τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τοῦ Σχολείου. Τὰ μαθήματα θὰ τὰ διδάξῃ ὁ εἰδικὸς μελισσοκόμος κ. Ἄγγελος Ξυδιᾶς. Ἡ διάρκεια τοῦ Σχολείου εἶναι εἰκοσαήμερος καὶ θὰ γίνουν δεκτοὶ μαθηταὶ μελισσοτρόφοι ἡλικίας 15—50 ἐτῶν ἀνεξαρτήτως φύλου.

Οἱ μαθηταὶ θὰ ἐπιβαρυνθοῦν μόνον μὲ τὰ εἰσιτήριά των, τὸ δὲ Σχολεῖον θὰ χορηγήσῃ δωρεὰν τὸ φαγητόν, τὸν ὕπνον, τὴν ἐκπαίδευσιν κλπ. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ ὑποβάλωσιν αἰτήσεις χαρτοσημασμένας μέσῳ τῶν γεωπόνων γεωργικῶν ἐφαρμογῶν τῆς περιφερείας των μέχρι τῆς 10ης Ἰουνίου, εἰς ἃς θὰ ἀναγράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νὰ παρακολουθήσουν τὰ μαθήματα τοῦ Σχολείου, ὅτι εἶναι μελισσοτρόφοι καὶ κατέχουν εὐρωπαϊκὰς ἢ ἐγχωρίους κυψέλας καὶ τέλος τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ φῦλον των.

Οἱ προκριθησόμενοι θὰ εἰδοποιηθοῦν ἐγγράφως νὰ προσέλθουν τὴν καθορισθησομένην ἡμερομηνίαν κομίζοντες μεθ' ἑαυτῶν ἀπαραιτήτως μία ἐξωτερικὴ φορεσιὰ ἐργασίας, μία καλὴ φορεσιὰ διὰ τὰς ἐξόδους των εἰς τὴν πόλιν καὶ τρεῖς φορεσιὲς ἐσώρρουχα.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

—Πλειοδοτικῆς δημοπρασίας πρὸς ἐκποίησιν ἀχρήστου ὑλικοῦ τοῦ Σχολείου Μύλων (Μπεγουλακίου).

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ διταξίου δημοτικοῦ σχολείου Μύλων (Μπεγουλακίου), ἐκτίθησιν εἰς φανερὰν πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὸ ὑλικὸν τοῦ σχολείου ἤτοι παλαιὰ παράθυρα μετὰ ὑαλοστασίων τὴν 19ην Μαΐου ἐ. ἔτους. Ὡς ἐλαχίστη προσφορὰ ὡρίσθη τὸ ποσὸν 2000 δραχμῶν καὶ ὡς ἐγγύησις τὸ τέταρτον τοῦ ποσοῦ ἤτοι 500 δραχμῶν. Τῶν ὅρων τῆς λεπτομεροῦς διακηρύξεως δύνανται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβουν γνῶσιν παρὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὡς ἄνω σχολείου,

Ἐν Μύλοις τῇ 8ῃ Μαΐου 1957

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Σχολικῆς Ἐφορείας
Γεωρ. Δουφεξῆς

ΗΝΩΜΕΝΑ
ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΙΘ. 1
Ἤρχισε λειτουργοῦν τὸ 1ον τμῆμα
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΩΝ ΑΚΑΔΗΜΙΩΝ
★
Τὰ Φροντιστήριά μας ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς των συνεχῶς ἀριστεύουν καὶ πάντοτε δημοσιεύουν τὰ ὀνόματα τῶν ἐπιτυχόντων μαθητῶν των.
Καθ' ἕκαστον ἔτος ἡ ἐπιτυχία τῶν Φροντιστηρίων μας ὑπερβαίνει τὸ 80 ο)ο.
Οὐδὲν ἄλλο Φροντιστήριον ἐν Πάτραις ἐδημοσίευσε ποτὲ ὀνόματα ἐπιτυχόντων μαθητῶν του.
(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Η ΜΥΙΓΑ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

Τοῦ συνεργάτου μας γεωπόνου
κ. ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ

Τὰ ἔντομα ποὺ προσβάλλουν τὰ διάφορα καρποφόρα δένδρα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἀνοίξεως κυρίως καὶ καθ' ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα τοῦ καλοκαιριοῦ, εἶναι πολλά.

Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι καὶ ἡ μυῖγα τῆς Μεσογείου, ἡ ὁποία προκαλεῖ μεγάλες ζημιὲς στὰ πορτοκάλλια, στὰ ὄψιμα βερύκοκκα, ροδάκινα, ἀχλάδια κλπ.

Ἡ μυῖγα αὐτή, μήκους 5 χιλιοστῶν, ἔχει κεφάλι κίτρινο, θώρακα μαῦρο μὲ ἄσπρες γραμμές, κοιλιὰ κίτρινη μὲ δυὸ σταχτόχροες ραβδώσεις καὶ πτέρυγες διαφανεῖς μὲ τέσσαρες ἐγκάρσιες γραμμές. Εἶναι μ' ἄλλα λόγια μιὰ ὄμορφη κομψὴ μυῖγα, ἡ ὁποία γεννᾶ 5—6 αὐγὰ ἐπάνω στοὺς καρπούς, τῶν ὁποίων διατρυπᾶ τὸ ἐξωκάρπιο. Ἀπὸ τὰ αὐγὰ ἐκκολάπτονται σκουλήκια μήκους 6—8 χιλιοστῶν.

Τὰ σκουλήκια εἶναι ἄσπρα, μὲ μαῦρο τὸ ἐμπρόσθιο ἄκρο, μὰ ὁποῖα κατατρώγουν τὴ σάρκα τῶν καρπῶν, ἀνοίγοντας στοὲς ἐντὸς αὐτῶν. Οἱ προσβεβλημένοι καρποὶ ἀργότερα προσβάλλονται καὶ ἀπὸ πολλὰ σαπρόφυτα ποὺ προκαλοῦν τὸ σάπισμά τους. Τὸ μέρος τῶν καρπῶν ποὺ εἶναι προσβεβλημένο εἶναι μαλακὸ καὶ γλοιώδες.

Ὅπως ὁ δάκος τῆς ἐλιᾶς, ἔτσι καὶ ἡ μυῖγα τῆς Μεσογείου ἀρέσκεται στὶς γλυκὲς οὐσίες, γι' αὐτὸ καὶ ἡ καταπολέμησί της στηρίζεται στὰ σακχαροῦχα δηλητηριασμένα δολώματα.

Ἄλλοτε γιὰ τὴν παρασκευὴ τῶν δολωμάτων ἐχρησιμοποιεῖτο ἡ μελάσσα καὶ τὸ ἀρσενικῶδες νάτριο. Μὲ τὰ δολώματα αὐτὰ ἐψεκάζετο μέρος τῶν δένδρων, ἢ δέματα κλάδων. Ἐπίσης ἐτοποθετοῦντο παγίδες, ἐπὶ τῶν δένδρων, φέρουσαι δηλητηριασμένο ὑγρὸ δόλωμα. Μεταπολεμικῶς ἐχρησιμοποιήθησαν νέα δραστικὰ δηλητήρια, τὰ ὁποῖα ὑπὸ τὴν μορφὴν δολωμάτων ἀπέδωσεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸν περασμένο χρόνο μιὰ τέτοια καταπολέμησι σὲ ροδακινιές, ποὺ εἶχε ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα, ἔγινε στὴν Περιβόλα τῶν Πατρῶν ἀπὸ τὸν κτηματία κ. Α. Καφούσια.

Γιὰ τὴν παρασκευὴ τῶν δολωμάτων ἐχρησιμοποίησε μαλάθειον, τὸ ὁποῖον διατίθεται μὲ τὸ βιομηχανικὸ ὄνομα «Ἐντομοζάλ» καὶ ζάχαρι.

Τ' ἀποτελέσματα ὑπῆρξαν καταφανῆ, διότι οὐδεμία παρετηρήθη προσβολὴ στὰ ψεκασθέντα δένδρα, ἐν ἀτιθέσει μὲ τὰ ἄλλα δενδροπερίβολα τῆς περιοχῆς, στὰ ὁποῖα ἡ προσβολὴ ἦτο σημαντική.

Γιὰ τὴν ἀποτελεσματικὴ λοιπὸν καταπολέμησι τῆς μυῖγας τῆς Μεσογείου συνιστοῦμε ψεκασμοὺς ὑπὸ μορφὴν δολωμάτων στὴν ἑξῆς ἀναλογία:

Ἐντομοζὰλ 6 γραμμάρια, ζάχαρι ἢ γλυκόζη 40 γραμμάρια, νερὸ 1 κιλό.

Διὰ τοῦ τρόπου αὐτ